

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

En av mine føringsoffiserer, Tove, har overrasket meg ved å utfordre meg i lyrikkstafetten – kanskje for å uteske deler av en tilknapet ugles indre liv?

Jeg er ingen pasjonert lyrikkleser, men leser dikt nå og da, og det kan gi meg mye. For meg er dikt, som musikk og annen kunst, et hjelpemiddel og en katalysator for å sette ord på, billedliggjøre og levendegjøre viktige dimensjoner, hendelser, verdier og følelser i livet. Det gode dikt er fortettet iakttagelse og livsvisdom, en zipfil som unzippes i møtet med leseren, leserens livserfaringer og livssituasjon. Dikt og annen kunst er i stor grad relasjonell til leseren og den aktuelle situasjonen. Derfor har jeg ikke ett, men flere gode dikt, og valget blir litt tilfeldig, slik det er litt tilfeldig hvor jeg er i livet akkurat i dag.

Pusteøvelse

Hvis du kommer langt nok ut
får du se solen som en gnist
i et sluknende bål
hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut
får du se hele Melkeveiens hjul
rulle bort på veier av natt
hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut
får du se Universet selv,
alle lysår-millardenes summer av tid,
bare som et lysglimt, like ensomt, like fjernt
som juninattens stjerner
hvis du kommer langt nok ut.

Og ennu, min venn, hvis du kommer langt nok ut
er du bare ved begynnelsen

– til deg selv.

Spør igjen

Tallrekken ler av oss
og vil forklare alt.
Den har kjeve av jern og tenner
som det klirrer i.

Vi spør og vi spør
og tallene svarer
men ikke om fiolinene
eller om lykken mellom to armer.
Da hoster det på skjermen:
– uklart spørsmål.
Spør igjen.

Rolf Jacobsen

Min egen verden – TPT

Jeg slikker meg stadig på fingeren
og stikker den godt ned i jorda
for å slippe å finne ut
hvilken vei vinden blåser.
Jeg har bestemt
at vinden oftest kommer fra sørøst
Fingeren er skitten.
Den er vond å slikke på
Men, det handler om å velge
Jeg har tatt valget,
det er bedre med en skitten finger
og en trygg visshet om vindretningen,
enn en våt finger i lufta
hvor vinden veksler i et eneste virvar.

Hilsen Petter Øgar

Utfordringen fra Siri Brelin til Rolf Gilhus fra
forrige nummer «lever» og presenteres i neste nummer.